

PRANCIŠKONŲ PROVINCIJAI LIETUVOJE – 25 METAI

Lapkričio 23 d. minime Mažesniųjų brolių ordino Šv. Kazimiero provincijos atkūrimo Lietuvoje 25 metų sukaktį. Šia proga 10.30 val. Šv. Mišias aukos Lietuvos pranciškonų provincijos ministras br. kun. Astijus Kungys OFM.

Po 17 val. Šv. Mišių mūsų bažnyčioje vyks režisieriaus Justino Lingio filmo, sukurto parapijos 200 metų jubiliejui paminėti „Po žvaigždinais skliaustais“ pristatymas. Dalyvaus filmo autorius Justinas Lingys ir parapijos klebonas br. kun. Algirdas Malakauskis OFM.

RENKAME AUKAS

Šį sekmadienį šv. Mišių metu renkame aukas Vilniaus Šv. Juozapo kunigų seminarijai bei studijuojančių brolių pranciškonų išlaikymui.

ŠV. MIŠIOS UŽ SERGANČIUS IR JŲ ARTIMUOSIUS

Kviečiame Jus dalyvauti Šv. Mišiose, kurios vyks kiekvieną mėnesio paskutinį sekmadienį 13 val.. Melsimės už sergančius, jų artimuosius ir už tuos, kurie mums padeda sveikti. Po

Šv. Mišių norintiems bus suteikiamas ligonių sakramentas. Laukiame Jūsų šio mėnesio lapkričio 30 dieną, 13 val.

PARAPIJOS ADVENTO REKOLEKCIJOS

Gruodžio 9–12 d. 18 val. Bernardinų bažnyčioje vyks parapijos Advento rekolekcijos tema „Kelio į Išganymo slėpinį“. Rekolekcijas ves br. kun. br. Evaldas Darulis OFM iš Klaipėdos

Šv. Pranciškaus Asyžiečio vienuolyno. Gruodžio 12 d. 18 val. vietoje įprastinių šv. Mišių kviečiame visą bendruomenę į Susitaikinimo pamaldas bažnyčioje.

ADVENTO REKOLEKCIJOS JAUNIMUI

Gruodžio 19–21 d. Trinapolyje vyks Advento rekolekcijos jaunimui (14–29 m.). Vedėjai kunigai Kęstutis Dvareckas ir Vitas Kaknevičius. Registracija www.bjcentras.lt Kviečiame registruotis ir dalyvauti!

KVIEČIAME SAVANORIUS

Savanoriai – gražūs žmonės! Tavęs reikia šeimos festivaliui ŠEIMADIENIS, 2015 sausio 10 d., LITEXPO, Vilniuje. Registruokis: vajc.lt/registracija.

ŠILDYMO FONDAS

Mieli parapijiečiai, prasidėjus šildymo sezonui surasti rėmėjų. Aukus galima pervesti į kaupiamą Bernardinų šildymo fondą. Kas Bernardinų parapijos sąskaitą. Dėkojame už galitę, maloniai prašome aukoti ar padėti Jūsų pastangas. Telaimina Jus Dievas.

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO (BERNARDINŲ) PARAPIJA
Maironio g. 10, LT-01124 Vilnius

Parapijos raštinės darbo laikas:

I–IV 9–12 val. ir 13–17 val., V 9–12 val.
(lankytojai priimi 9–12 val., išskyrus III)

Kunigas budi raštinėje: III, IV, VI

16–17.45 val. (IV budi parapijos klebonas)

Tel. 8 616 01159, el. paštas: info@bernardinai.lt

<http://www.bernardinai.lt/parapija>

Parapijos banko sąskaita:

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija
įm. kodas 192051599, atsiskaitomoji sąskaita
Nr. LT30 7300 0101 3343 9118

Šv. Pranciškaus ir Šv. Bernardino vienuolynas
įm. kodas – 192095229, atsiskaitomoji
sąskaita – Nr. LT 85 7044 0600 0154 3390

Parapijos laikraštį parengė Sigutė

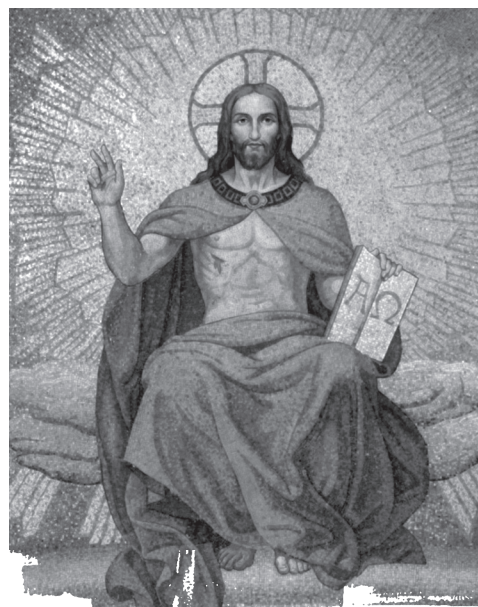
ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO
BERNARDINŲ PARAPIJA
1814 – 2014

BERNARDINAI

XXXIV EILINIS SEKMADIENIS

2014 lapkričio 23 d.

KRISTUS, VISATOS VALDOVAS (KRISTUS KARALIUS)

EVANGELIJA (Mt 25, 31–46)

Jėzus kalbėjo savo mokiniams:

„Kai ateis Žmogaus Sūnus savo šlovėje ir kartu su juo visi angelai, tada jis atsisis savo garbės soste. Jo akivaizdoje bus surinkti visų tautų žmonės, ir jis perskirs juos, kaip pie-muo atskiria avis nuo ožių. Avis jis pastatys dešinėje, ožius – kairėje.

Ir tars karalius stovintiems dešinėje: 'Atei-kite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite nuo pasaulio sukūrimo jums paruoštą karalystę! Nes aš buvau išalkęs, ir jūs mane pavalgydinote, buvau ištroškęs, ir mane pagirdėte, buvau keleivis, ir mane priglaudėte, buvau nuogas – mane aprengete, ligonis – mane aplankėte, kalinys – atėjote pas mane'.

Tuomet teisieji klaus: 'Viešpatie, kada gi mes tave matėme alkaną ir pavalgydinome, trokštantį ir pagirdėme? Kada gi mes matėme tave keliaujantį ir priglaudėme ar nuogą ir aprengete? Kada gi matėme tave sergantį ar kalinį ir aplankėme?'

Ir atsakys jiems karalius: 'Iš tiesų sakau jums, kiek kartų tai padarėte vienam iš šitų mažiausiųjų mano brolių, man padarėte'.

Paskui jis prabilis į stovinčius kairėje: 'Eikite šalin nuo manęs, prakeiktieji, į amžinąją ugnį, kuri prirengta velniui ir jo angelams! Nes aš buvau išalkęs, ir jūs manęs nepavalgydinote, buvau ištroškęs, ir manęs nepagirdėte, buvau keleivis, ir manęs nepriglaudėte, nuogas – neaprengete, ligonis ir kalinys – ir jūs manęs neaplankeite'.

Šlovė tam, kuris ateina

Viešpaties vardu!

Šlovė besiantinančiai mūsų

tėvo Dovydo karalystei!

Mk 11, 10

Tuomet jie atsakys: 'Viešpatie, kada gi mes tave matėme alkaną ar ištroškusį, ar keleivį, ar nuoga, ar ligonį, ar kalinį ir tau nepatarlavome?'

Tuomet jis pasakys jiems: 'Iš tiesų sakau

jums: kiek kartų taip nepadarėte vienam iš šitų mažiausiųjų, nė man nepadarėte'.

Ir eis šitie į amžinąjį kentėjimą, o teisieji į amžinąjį gyvenimą“.

XXXIV EILINIO SEKMADIENIO ŠV. MIŠIŲ SKAITINIAI

Ez 34, 11–12. 15–17; Ps 22; 1 Kor 15, 20–26; Mt 25, 31–46

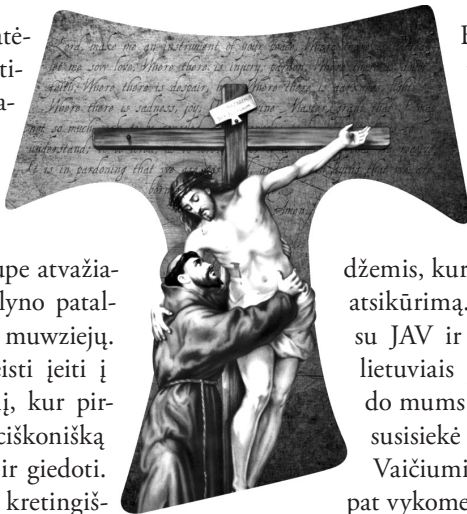
P. Mane Viešpats gano: man nieko nestinga.

MAŽESNIESIEMS BROLIAMS LIETUVOJE – 25 METAI

Šiandien, per Kristaus Karaliaus iškilmę Mažesniųjų brolių ordino (pranciškonų) Lietuvos Šv. Kazimiero provincija švenčia išėjimo iš pogrindžio ir provincijos atsikūrimo 25 metų sukaktį. Tai buvo pirmoji vienuolija Lietuvoje oficialiai išėjusi iš pogrindžio. 1989 m. lapkričio 19 d., Kristaus Visatos Valdovo sekmadienį, broliai pranciškonai oficialiai sugrįžo į Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapiją ir vienuolyną.

Astijus Kungys OFM. DIEVO PALAIMINTAS GRĮŽIMAS Į KRETINGĄ

Prasidėjus Sąjūdžiui ir atėjus 1989 metams, paskutinį gegužės sekmadienį gavau kunigystės šventimus Telšių katedroje. Birželio mėnesį, po mano primicijų Palangoje, su broliu Benediktu ir jaunimo grupe atvažiavome į Kretingos vienuolyno patalpose įsikūrusį kraštotyros muziejų. Paprašėme darbuotojų leisti įeiti į vidinį vienuolyno kiemėlį, kur pirmą kartą apsivilkau pranciškoniška abita. Pradėjome melstis ir giedoti. Muziejaus darbuotojai ir kringiš-kės moterys, žiūrėdamos pro langą ar atėjusios į kiemėlį, net verkė. Jos gal nesu-prato, kas čia dedasi, bet tada prasidėjo regi-masis Dievo veikimas, provincijos atgimimas.

Būtent po pirmojo abi-to apsivilkimo mūsų se subrendo mintis grįžti į Kreingą. Šiuo klausimu ypač aktyviai veikė Benediktas Jurčys ir tėvelis Juozapas Pu-džemis, kurie ir pradėjo organizuoti atsikūrimą. Jau palaikėme ryšius su JAV ir Kanadoje gyvenančiais lietuviais pranciškonais, kurie leido mums atsikurti Kretingoje. Jie susisieki su J. E. vyskupu Antanu Vaičiumi, o mes Lietuvoje taip pat vykome su juo kalbėtis. Tą vasarą vyskupas mums sakė: „tik neskubėkite, nes dar stipri sovietų valdžia, šalyje yra sovietų kariuomenė, pilnai veikia saugumas. Išsėsite ir jus visus suims. Einate į mūsų beginkliai.“

Mes visa tai supratome, bet nenusileidome ir vyskupas pradėjo ruošti mums Kretingos pa-rapijos gražinimo dokumentus.

Mus įspėjo ir labai rimtą pogrindžio veiklą vykdę jėzuitai: ką čia darote, neblūdykite, dar neatėjo laikas. Marijonai taip pat sakė – dar ne laikas. Bet veikė Dievo malonė, kuri sakė, kad atėjo metas. Kai tuometinis provincijolas tėvas Placidus Barius OFM ir vyskupas An-tanas Vaičius suteikė palaiminimą, mums buvo visiškai aišku, kad šis paraginimas kyla iš Viešpaties.

Vyskupas Vaičius kalbėjosi su Telšių vysku-pijos prelatais, dekanais, kad leistų atiduoti Kretingos parapiją pranciškonom. Kretingos parapija buvo labai rimta tradicinė parapija ir kiekvienas diecezinis kunigas norėjo joje tarnauti. Tačiau dėka a.a. Vyskupo Vaičiaus pastangų Kretingos parapija jo dekretu buvo atiduota mums ir lapkričio 19 dieną, per Kris-taus Karaliaus iškilmę, aukojome pirmąsias šv. Mišias. Pirmuoju klebonu buvo paskirtas Juozapas Pudžemis, turėjęs atvažiuoti iš Mo-sėdžio. Vikaras Edmundas Atkočiūnas atvy-ko iš Nidos, o aš – iš Telšių katedros. Tryse ir pradėjome veiklą Kretingoje. Tuo metu dar jokio normalaus vienuolyno neturėjome, nes vienuolyno pastatas tebepr-klausė kraštotyros muziejui, o gyvenome kle-bonijos name. Viename kambaryje įsikūrėme su Edmundu Atkočiūnu, miegojusiu po for-

tepijonu, o kitame miegojo tėvelis Juozapas. Dar turėjome virtuvę ir susitikimų salę.

Linkėjimas sukakties proga

Žvelgiant po 25 metų matome, kad prasiver-žęs Dievo malonės šaltinis, didžiuliu greičiu tekėjęs Lietuvoje,

dabar atrodo apstojęs, mūsų pranciškonų veikla aprimo, nesimato didelių perversmų. Tačiau noriu pasakyti, kad ir po 25 metų matome, kad Jo malonė ir toliau mus gavi-na ir atnaujina.

Linkėčiau pirmiausia mūsų provincijos bro-liams neužkientinti savo širdžių, kad būtume Viešpaties tarnai, o ne samdiniai, būtume jautrūs ir atviri Dievo malonei. Ir šiandien Dievui reikalinga visa mūsų būtis, kad galė-tume tarnauti.

Linkiu pranciškonėms sesutėms, kad ne-nuleistų rankų, kai nėra pašaukimų, kad ir toliau visa dvasia tarnautų Dievo Bažnyčiai ir Dievo vaikams. Ir ypatingai pasauliečiams pranciškonom, kurie šiais metais išsirinko naują nacionalinę tarybą, linkiu, kad Dievas per juos atnaujintų ir skleistų gyvenimo žodį pasaulietinėje aplinkoje. Ir tenegalvoja, kad yra jauni ir gal neturi patirties – Dievas turi patirtį, viską žino. Tereikia Jam atsiverti ir nebijoti rizikuoti.

Sveikindamas visų brolių vardu, kaip provin-cijos ministras linkiu būti ištikimiems Dievo žodžiui ir atviriems Jo malonei, Šventajai Dvasiai. Idant sustiprinti Dievo žodžiu ir įkvėpti Šventosios Dvasios, garbintume savo Dangiškąjį Tėvą, iš kurio laukiame amžino-gy gyvenimo, pažadėto per Jėzų Kristų.

Ištrauka iš Monikos Midverytės parengto teksto: Astijus Kungys OFM: „Buvome apsvaigę kaip nuo jauno vyno“. Bernardinai.lt